

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019468 17 Кж 6
Бања Лука, 19.9.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ђ.Р., због кривичног дјела злочиначко удружење из члана 383. став 2. у стицају са кривичним дјелом отмице у покушају из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 20. и 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби пуномоћника оштећених Д.М., малољетних М. и Л.Б., Д. и Д.Б. и В.М., адвоката М.Г. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019468 17 К-п од 29.5.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.9.2017. године у присуству републичког јавног тужиоца Светланке Бијелић, браниоца оптуженог адвокат Б.Г. из Б.Л. те пуномоћника оштећених адвоката М.Г., а у одсуству уредно обавјештеног оптуженог, донио је дана 19.9.2017. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба пуномоћника оштећених Д.М., малољетних М. и Л.Б., Д. и Д.Б. и В.М. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019468 17 К-п од 29.5.2017. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019468 17 К-п од 29.5.2017. године, оптужени Ђ.Р. је оглашен кривим због кривичног дјела злочиначког удружења из члана 383. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца и за кривично дјело отмице у покушају из члана 165. став 2., у вези са ставом 1. и у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) мјесеца, па је примјеном члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора

у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 12.10.2016. године до 10.4.2017. године.

На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), обавезан је да плати на име трошкова кривичног поступка паушални износ од 150,00 КМ.

Оштећена је на основу члана 108. ЗКП РС са евентуалним имовинскоправним захтјевом упућена на парницу.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу пуномоћник оштећених, због имовинскоправног захтјева не наводећи основе побијања те одлуке, с приједлогом да се побијана пресуда укине у дијелу у којем се жалбом побија и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Републички јавни тужилац је поднијела одговор на жалбу пуномоћника оштећених и предложила да се та жалба одбије као неоснована.

На сједници вијећа пуномоћник оштећених је изложио жалбу и остао код навода и приједлога из жалбе а републички јавни тужилац је изложила одговор на жалбу и остала код навода и приједлога из одговора.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавјештеног оптуженог а што је у складу са одредбом члана 318. став 4. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор тужиоца на жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Неосновано се у жалби пуномоћника оштећених износи да је оштећене суд требао позвати када је закључиван споразум о признању кривице који је суд и прихватио и у складу са тим споразумом оптуженог огласио кривим, те да оштећенима није омогућено да се пред тужиоцем изјасне о имовинскоправном захтјеву.

Изнесени приговори су неосновани, јер је пред тужиоцем саслушана оштећена Д.М., ванбрачна супруга покојног П.Б. и мајка њихове заједничке дјеце малодобних М. и Л. Она је том приликом изјавила да се о имовинскоправном захтјеву не може изјаснити и да ће то учинити накнадно, због чега је суд донио одлуку да се она са „евентуалним имовинскоправним“ захтјевом у своје и у име малодобне дјеце упућује на парницу. Што се тиче других лица којима жалба даје својство оштећених а која се пред тужиоцем нису изјаснила о имовинскоправном захтјеву, овај суд истиче да се само због тога што они нису саслушани пред тужиоцем у вези са имовинскоправним захтјевом, не може закључити да је њихово право повијеђено, јер се одлуком о упућивању оштећеног на парнични поступак не конституише право оштећеног на остваривање имовинскоправног захтјева, та одлука има декларативни карактер и оштећени своја права могу остварити у парничном поступку, јер им је и достављена првостепена пресуда.

Из наведених разлога овај суд налази да првостепени суд није поступио супротно одредбама члана 246. став 6. тачка д) нити супротно одредби члана 246. став 9. ЗКП РС, због чега је ваљало жалбу пуномоћника оштећених одбити као неосновану и на основу члана 327. ЗКП РС побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић